

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 265. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324073868880/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

beredelse. Her kan nævnes, at den berømte Harlequin i *De Usynlige* netop spilles paa de pludselige Omskiftelser fra Romantik til Realisme i den lystne Zigøjners Sind, medens Henrik i *Maskerade* mislykkes — naar man fordrer Førstearangskunst — fordi denne Tjener er den tørre Forstands vittige Kritiker. Man vil huske den Replik i *En Skandale*, hvormed Etatsraaden pludseligt hensank fra en Moralprædiken til en Lovprisning af den gode Rødvins Fortrin, og ligeledes erindre Scenen i sidste Akt af *Peter Plus*, hvor Poulsen som Benedict næsten brutalt slukkede Helgenglorien om den højtidelige Peter. Man vil ogsaa have lagt Mærke til, at Poulsens *Indtrædelser* næsten altid er fortrinlige, selv hvor han ikke formaar at følge Personen helt igennem alle Scener.

Olaf Poulsens voldsomme Humør egnede sig da ikke til Begynderens beskedne Fremtræden. Karakteristisk nok var den Rolle, hvori han lagde størst Ævne for Dagen, ikke nogen stor Holbergsk Rolle af dem, hvori Phister trænerede ham de første Aar, men den stilfærdige, næsten stumme, Svend Lars i *Genboerne* fra Sæsonen 1868—69. Han kom ind usigeligt pudsig, haandværksmæssigt reel og sløv i Holdning og Manerer, saa' sig om og sejrede. Poulsen har ingensinde i v. Buddinges altfor naive Løjer naaet den Fulkommenhed, hvormed han opfattede denne Birolle.